

Potrivit art. 85 Cod penal, la pedeapsa stabilită a fost adăugată pedeapsa complementară neexecutată definitiv, aplicată prin sentința Judecătorei Bălți din 08.11.2018, sub formă de privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 6 luni și 23 zile, care se va executa separat.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei stabilite a fost suspendată condiționat, pentru o perioadă de probațiune de 5 ani.

Prin aceeași sentință a fost condamnat și Carauș M., dar în privința lui hotărârile judecătorești nu sunt contestate.

De la inculpați s-au încasat, solidar, în beneficiul statului cheltuielile judiciare în mărime de 11.240 lei și suma de 6200 lei, utilizați la efectuarea măsurii speciale de investigație.

2. Instanța de fond a constatat că inculpatul Toma N., intenționat, de comun acord și prin înțelegere prealabilă cu Carauș M., contrar prevederilor Legii nr. 382-XIV din 06.05.1999 cu privire la circulația substanțelor stupefiante, psihotrope și a precursorilor, care stabilește restricții asupra circulației substanțelor stupefiante și psihotrope, urmărind scopul de profit personal, rezultat din activitatea de comercializare a drogurilor, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările prejudiciabile și admițând în mod conștient survenirea acestora, au dobândit droguri sub formă de marihuană, pe care le-au transportat în preajma cimitirului din XXXXXX, XXXXXX și la 19 decembrie 2020, aproximativ la ora 17.00, i-au comercializat lui XXXXXX un pachet de hârtie, în interior cu masă vegetală de culoare verde, mărunțită, cu miros specific, asemănător cu marihuana, contra sumei de 3000 lei, în scop de camuflare a acțiunilor lor, ascunzându-l sub capătul unui stâlp culcat, aflat între cimitirul și linia de cale ferată din localitate, comunicându-i lui XXXXXX despre locul unde au pus drogurile, după ce ultimul în prealabil a transferat pe cardul bancar nr. 4741450000598063 din posesia lui Toma N. suma respectivă, ulterior împărțind venitul între ei.

Conform raportului de expertiză judiciară nr. 34/12/2-R-1315 din 25.01.2021, masa vegetală uscată, mărunțită, de culoare verde ridicată la 19.12.2020 de la investigatorul sub acoperire XXXXXX, reprezintă marihuană, care se atribuie la categoria substanțelor stupefiante.

Masa substanței stupefiante - marihuană constituie 10,664 gr. (masă uscată).

Potrivit compartimentului I, poziția 7, a Listei substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe, depistate în traficul ilicit, precum și cantitățile acestora, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 79 din 23.01.2006, masa substanței stupefiante marihuană de 10,664 gr. (masă uscată) se atribuie la cantități mari.

Acțiunile inculpatului au fost încadrate pe art. 217¹ alin. (3) lit. b), f) Cod penal, ca păstrarea, transportarea și înstrăinarea ilegală a drogurilor, acțiuni săvârșite de două persoane, în proporții mari.

Tot el, intenționat, de comun acord și prin înțelegere prealabilă cu Carauș M., contrar prevederilor Legii nr. 382-XIV din 06.05.1999 cu privire la circulația substanțelor stupefiante, psihotrope și a precursorilor, care stabilește restricții asupra circulației substanțelor stupefiante și psihotrope, urmărind scopul de profit personal, rezultat din activitatea de comercializare a drogurilor, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările prejudiciabile și admițând în mod

conștient survenirea acestora, au dobândit droguri sub formă de marihuană, pe care le-au transportat în preajma cimitirului din XXXXXX, XXXXXX și la 13 ianuarie 2021, aproximativ la ora 16.30, i-au comercializat lui XXXXXX un pachet de hârtie, în interior cu masă vegetală de culoare verde, mărunțită, cu miros specific, asemănător cu marihuana, contra sumei de 2100 lei, în scop de camuflare a acțiunilor lor, ascunzându-l sub capătul unui stâlp culcat, aflat între cimitirul și linia de cale ferată din localitate, comunicându-i lui XXXXXX despre locul unde au pus drogurile, după ce ultimul în prealabil a transferat pe cardul bancar nr. 4741450000598063 din posesia lui Toma N. suma respectivă, ulterior împărțind venitul între ei.

Conform raportului de expertiză judiciară nr. 34/12/2-R-22 din 18.02.2021, masa vegetală uscată, mărunțită, de culoare verde ridicată la 13.01.2020 de la investigatorul sub acoperire XXXXXX, reprezintă marihuană, care se atribuie la categoria substanțelor stupefiante.

Masa substanței stupefiante - marihuană constituie 7,393 gr. (masă uscată).

Potrivit compartimentului I, poziția 7, a Listei substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe, depistate în traficul ilicit, precum și cantitățile acestora, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 79 din 23.01.2006, masa substanței stupefiante marihuană de 7,393 gr. (masă uscată) se atribuie la cantități mari.

Acțiunile inculpatului au fost încadrate pe art. 217¹ alin. (3) lit. b), f) Cod penal, ca păstrarea, transportarea și înstrăinarea ilegală a drogurilor, acțiuni săvârșite de două persoane, în proporții mari.

Tot el, în perioada toamnei anului 2020, intenționat, în mod ilegal, contrar prevederilor Legii nr. 382-XIV din 06.05.1999 cu privire la circulația substanțelor stupefiante, psihotrope și a precursorilor, conform căreia sunt stabilite restricții asupra circulației substanțelor stupefiante și psihotrope, aflându-se la marginea XXXXXX, XXXXXX, a depistat plante de cânepă, în faza de vegetație, unde, conștientizând caracterul ilegal al acțiunilor sale, a cules frunzele verzi de plante de cânepă, pe care le-a transportat la domiciliul său din XXXXXX, XXXXXX, unde le-a uscat și le-a mărunțit, obținând droguri sub formă de „marihuană” în stare uscată, pe care a păstrat-o și a preambalat-o în pachete din hârtie, confecționate artizanal și, urmărind scopul de profit personal, rezultat din comercializarea drogurilor, sub formă de marihuană, la 19 februarie 2021, aproximativ la ora 10.00, în preajma magazinului de produse alimentare amplasat pe str. Industrială 4, mun. Bălți, a comercializat lui XXXXXX 4 pachete din hârtie în interior cu masă vegetală uscată, de culoare verde, cu miros specific, asemănător cu cânepa, contra sumei de 900 lei.

Conform raportului de expertiză judiciară nr. 34/12/2-R-749 din 26.03.2021, masa vegetală uscată, de culoare verde, ambalată în patru file de hârtie, prezentată spre examinare, ridicate la 19.02.2021 de la investigatorul sub acoperire XXXXXX, procurată de la persoana cu numele „Toma Nicolai” reprezintă marihuană, care face parte din categoria substanțelor stupefiante.

Cantitatea substanței stupefiante - marihuană constituie în total 15,272 gr. (masă uscată).

Potrivit compartimentului I, poziția 7, a Listei substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe, depistate în traficul ilicit, precum și cantitățile acestora, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 79 din 23.01.2006, masa substanței stupefiante marihuană de 15,272 gr. (masă uscată) se atribuie la cantități mari.

Acțiunile inculpatului au fost încadrate pe art. 217¹ alin. (3) lit. f) Cod penal, ca prelucrarea, păstrarea, transportarea și înstrăinarea ilegală a drogurilor, acțiuni săvârșite în proporții mari.

Instanța a reținut că inculpatul a recunoscut în totalitate vina în săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și probele administrate, solicitând examinarea cauzei penale în procedura simplificată, prevăzută la art. 364¹ Cod de procedură penală.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75-78 Cod penal, că inculpatul a comis infracțiuni grave care se pedepsesc cu închisoare de la 3 la 7 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 3 la 5 ani, că beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă, conform art. 364¹ Cod de procedură penală, că nu au fost stabilite circumstanțe agravante, cea atenuantă fiind recunoașterea vinovăției, că se caracterizează pozitiv, este angajat în câmpul muncii, căsătorit, are la întreținere soția și un copil minor, la evidența medicului psihiatru și narcolog nu se află, că a mai fost condamnat prin sentința Judecătorei Bălți din 08.11.2018 în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal la 160 ore de muncă neremunerată în folosul comunității, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani, iar conform informației eliberate de Biroul de Probațiune Florești nr. 23/547 din 18.03.2021, a executat integral pedeapsa de 160 ore de muncă neremunerată în folosul comunității la 15.05.2019, dar continuă activitățile de probațiune cu privire la executarea pedepsei complementare până la data de 30.01.2022, concluzionând că corectarea lui este posibilă prin stabilirea pedepsei cu închisoare și dispunerea suspendării condiționate a executării ei, în temeiul art. 90 Cod penal.

3. Procurorul în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Tatiana Russu, a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 217¹ alin. (3) lit. b), f) Cod penal la 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita anumite activități care implică gestionarea substanțelor narcotice pe un termen de 3 ani, art. 217¹ alin. (3) lit. b), f) Cod penal la 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita anumite activități care implică gestionarea substanțelor narcotice pe un termen de 3 ani, art. 217¹ alin. (3) lit. f) Cod penal la 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita anumite activități care implică gestionarea substanțelor narcotice pe un termen de 3 ani, potrivit art. 84 alin. (1), (4) Cod penal a-i stabili pedeapsă definitivă de 6 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita anumite activități care implică gestionarea substanțelor narcotice pe un termen de 5 ani, cu privarea de dreptul de a conduce mijloacele de transport pe un termen de 7 luni și 23 zile.

Apelanta a invocat că instanța de fond i-a aplicat inculpatului o pedeapsă neproportională faptei infracționale, ignorând personalitatea acestuia și consecințele infracțiunilor, că acesta, fiind condamnat anterior la pedeapsa sub formă de muncă

neremunerată în folosul comunității, a săvârșit infracțiuni, sfidând cu desăvârșire normele morale și legea penală. În aceste împrejurări, o pedeapsă mai blândă nu va asigura atingerea scopului pedepsei penale și nu va restabili echitatea socială perturbată de acțiunile inculpatului.

Astfel, pedeapsa penală aplicată inculpatului incorect a fost stabilită, fiind necesar ca în privința lui să fie aplicată pedeapsă sub formă de închisoare cu executarea reală, izolarea acestuia de societate fiind necesară în raport cu acțiunile comise, pericolul social al faptelor și personalitatea lui.

Pedeapsa cu închisoare va determina inculpatul să conștientizeze fapta comisă, să se resocializeze, să se corecteze, să se reeduce și, pe viitor, să se abțină de la comiterea faptelor penale.

Or, pedeapsa aplicată de instanța de fond este inechitabilă și ilegală, nefiind în corespundere cu gravitatea și motivul infracțiunilor săvârșite, acestea fiind din categoria celor grave, din capitolul infracțiunilor contra sănătății publice și conviețuirii sociale, cu modul și condițiile de viață și influența pedepsei asupra corectării și reeducării lui.

4. Potrivit deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Bălți din 09 noiembrie 2021, apelul a fost admis, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre.

Lui Toma Nicolai, i-a fost stabilită pedeapsa în baza art. 217¹ alin. (3) lit. b), f) Cod penal de 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita funcții legate de gestionarea drogurilor sau analogilor acestora pe un termen de 3 ani, pe art. 217¹ alin. (3) lit. b), f) Cod penal - 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita funcții legate de gestionarea drogurilor sau analogilor acestora pe un termen de 3 ani, în baza art. 217¹ alin. (3) lit. f) Cod penal - 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita funcții legate de gestionarea drogurilor sau analogilor acestora pe un termen de 3 ani.

În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa de 5 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita funcții legate de gestionarea drogurilor sau analogilor acestora pe un termen de 5 ani.

Conform art. 85 alin. (1) Cod penal, prin adăugirea pedepsei complementare neexecutate, aplicate prin sentința Judecătoria Bălți din 08.11.2018, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 5 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita funcții legate de gestionarea drogurilor sau analogilor acestora pe un termen de 5 ani, cu privarea de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani, cu includerea în pedeapsa complementară de a conduce mijloace de transport perioada din 30.01.2019 până la 09.11.2021, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, începând din 09.11.2021.

În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de apel a statuat ca pedeapsa aplicată inculpatului de către instanța de fond este neîntemeiată în raport cu circumstanțele constatate pe caz.

Astfel, comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (3) lit. b), f) Cod penal se pedepsește cu închisoare de la 3 la 7 ani și, în calitate de pedeapsă complementară obligatorie - privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 3 la 5 ani.

Însă, la stabilirea pedepsei pentru fiecare infracțiune în parte inculpatului, instanța de fond a omis aplicarea pedepsei complementare obligatorii prevăzute la art. 217¹ alin. (3) lit. b), f) Cod penal, deși a stabilit-o la deducerea pedepsei definitive.

Deci, această eroare urmează a fi înlăturată prin stabilirea inculpatului pe art. 217¹ alin. (3) lit. b), f) Cod penal a pedepsei de 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita funcții legate de gestionarea drogurilor sau analogilor acestora pe un termen de 3 ani, pe fiecare capăt de învinuire.

Totodată, circumstanțele comiterii infracțiunilor determină inoportunitatea și netemeinicia suspendării condiționate a pedepsei închisorii, conform art. 90 Cod penal. Or, inculpatul nu este la prima abatere de la legea penală și a comis, din nou, mai multe infracțiuni care atentează la sănătatea publică.

Discordanța între cele reținute de instanța de fond și conținutul real al circumstanțelor cauzei, precum și ignorarea unor aspecte evidente, au avut drept consecință pronunțarea unei soluții eronate referitor la aplicarea art. 90 Cod penal în speță.

Potrivit art. 75 Cod penal, prin criteriile generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele stabilite de lege de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte. Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

La soluționarea chestiunii cu privire la vinovăția inculpatului, de jure și de facto, instanța de judecată urma să constate dacă s-au confirmat sau nu temeiurile prevăzute de legea penală pentru a-l supune pe inculpat răspunderii penale și să decidă asupra cuantumului pedepsei care urmează a i se stabili.

Prin urmare, prima instanță i-a aplicat inculpatului o pedeapsă neproportională în raport cu fapta infracțională, neglijând ponderea circumstanțelor ce țin de personalitatea lui și care îl caracterizează nesatisfăcător.

Or, este reținută situația pluralității infracțiunilor comise de inculpat, categoria și caracterul faptelor comise, precum și că acesta anterior a fost condamnat, însă careva concluzii nu și-a făcut și, fiind condamnat anterior la pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, a săvârșit noi infracțiuni, sfidând cu desăvârșire normele morale și legea penală. În aceste împrejurări, o pedeapsă cu suspendarea condiționată a executării acesteia nu va asigura atingerea scopului pedepsei penale și nu va restabili echitatea socială.

Astfel, este oportun de a institui executarea reală de către inculpat a pedepsei cu închisoare pe un termen de 5 ani, cu privarea de dreptul de a exercita funcții legate de gestionarea drogurilor sau analogilor acestora pe un termen de 5 ani, dedusă în condițiile art. 84 alin. (1) Cod penal.

5. Avocatul Ion Dănoi declară recurs ordinar, în care solicită casarea deciziei instanței de apel și menținerea sentinței instanței de fond.

Recurentul invocă că, inculpatul și-a recunoscut vina, cauza a fost examinată conform art. 364¹ Cod de procedură penală, acesta pentru prima dată a comis o infracțiune ce ține de circulația ilegală a drogurilor, are la întreținere trei copii minori.

Mai mult, unica persoană căruia inculpatul i-a înstrăinat substanțe narcotice a fost colegul său de serviciu, care în cadrul cauzei penale a avut calitatea de martor sub acoperire. Acesta anterior a servit inculpatul cu substanțe narcotice, iar peste o perioadă de timp, a insistat ca inculpatul să facă rost de marihuană și să-i vândă.

Deci, ținând cont de atitudinea și conduita inculpatului în cursul procesului penal, de faptul că acesta a recunoscut faptele comise, s-a căit sincer, precum și alte circumstanțe, scopul pedepsei poate fi atins fără executarea reală, fiind întrunite condițiile prevăzute la art. 90 Cod penal, aceasta fiind o pedeapsă echitabilă, nefiind rațională aplicarea unei pedepse mai aspre.

În drept, recursul este întemeiat pe *art. 420, 427, 432, 434, 435* Cod de procedură penală.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul Penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În primul rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens.

Însă, în recursul respectiv, în pofida prevederilor enunțate, nu este indicat niciun temei din cele nominalizate în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, fiind omisă totalmente specificarea unor concrete erori de drept și argumentarea ilegalității deciziei contestate în acest sens (*pct. 5. din decizie*).

Circumstanțele enunțate denotă că recursul nu întrunește condițiile de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al avocatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica, și să se expună, apoi, asupra unor temeiuri neargumentate legal de recurent.

Ori, potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Totodată, potrivit art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta nu îndeplinește cerințele de conținut.

În al doilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu

cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii atacate, inclusiv cele reproduse în *pct. 4.*, din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel, legal și întemeiat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei în latura pedepsei aplicate inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, ținând corect cont de prevederile art. 7, 61, 75, 84, 85, Cod penal, 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, conform căror la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală. Pedepsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare. Dacă o persoană este declarată vinovată de săvârșirea a două sau mai multor infracțiuni fără să fi fost condamnată pentru vreuna din ele, instanța de judecată, pronunțând pedeapsa pentru fiecare infracțiune aparte, stabilește pedeapsa definitivă pentru concurs de infracțiuni prin cumul, total sau parțial, al pedepselor aplicate. Dacă, după pronunțarea sentinței, dar înainte de executarea completă a pedepsei, condamnatul a săvârșit o nouă infracțiune, instanța de judecată adaugă, în întregime sau parțial, la pedeapsa aplicată prin noua sentință partea neexecutată a pedepsei stabilite de sentința anterioară. Pedeapsa definitivă în cazul unui cumul de sentințe trebuie să fie mai mare decât pedeapsa stabilită pentru săvârșirea unei noi infracțiuni și decât partea neexecutată a pedepsei pronunțate prin sentința anterioară a instanței de judecată.

În consecutivitatea enunțată, instanța de apel just a concluzionat că, inculpatul a recunoscut vina și s-a căit, a solicitat examinarea cauzei în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, se caracterizează pozitiv, întreține copii minori dar a comis mai multe infracțiuni grave, care prevăd în exclusivitate pedeapsa cu închisoare de la 3 la 7 ani, anterior a mai fost condamnat, însă nu s-a corectat și a continuat comiterea faptelor infracționale, iar pedeapsa ce i-a fost aplicată s-a dovedit a fi ineficientă, chiar și în prezența circumstanțelor atenuante invocate de recurent, condamnarea lui cu suspendarea condiționată a executării pedepsei în

temeiul art. 90 Cod penal, ar reprezenta o soluție de pedeapsă penală prea blândă, inechitabilă, inadecvată și disproporțională în raport cu gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, persoana inculpatului și a scopului pedepsei penale sub aspectul restabilirii echității sociale, corectării ultimului, prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane.

Deci, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale (*pct. 4. din decizie*).

Pe lângă aceasta, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5. din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanța de apel a apreciat probele și circumstanțele cauzei în latura pedepsei aplicate inculpatului.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 101 alin. (2) și (3), 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în latura pedepsei penale în alt sens decât cel pe care îl propune avocatul este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursul nominalizat au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 4. - 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârea atacată cuprind motivele pe care se întemeiază soluția, că s-au aplicat inculpatului pedepse individualizate conform prevederilor legale, și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul Penal,

d e c i d e:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Ion Dănoi, împotriva deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Bălți din 09 noiembrie 2021, în privința inculpatului Toma Nicolai XXXXX, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, fiind pronunțată integral la 18 martie 2022.

Președinte

Nadejda Toma

Judecători

Iurie Diaconu

Victor Boico